

The Impact of Cultural Differences on Online Victimization

Tahmineh Shahpuri *

PhD in criminal law and criminology,
Allameh Tabatabai University, Tehran,
Iran

Abstract

Online victimization, as a growing phenomenon, presents unique challenges that differ significantly from traditional forms of victimization. Features such as the anonymity of both perpetrators and victims, the dissolution of geographical boundaries, reduced trust, and heightened vulnerability make cyberspace a distinctive environment for victimization. A key factor influencing this form of victimization is cultural differences, which play a pivotal role in the formation, experience, and recurrence of online victimization. Culture, a complex concept encompassing the beliefs, behaviors, customs, and values of a society, has been recognized since the 1990s, particularly in criminology and cultural criminology, as a significant structural factor.

Contemporary criminological approaches view culture and cultural factors as foundational causes of crime and victimization. Cultural criminology, in particular, argues that culture not only shapes criminal

* Corresponding Author: tahminehshahpuri@yahoo.com

How to Cite: Shahpouri, T. (2025). The Impact of Cultural Differences on Online Victimization. *Journal of Criminal Law Research*, 13(48), 121 - 152. doi: 10.22054/jclr.2025.83774.2730

behavior but also influences societal reactions to crime and victimization. Modern media and online environments, by influencing social norms and perceptions, have created new contexts for criminal acts and victimization. These new settings present specific challenges for vulnerable groups, particularly children and adolescents, such as the promotion of violence, aggressive behaviors, and the erosion of positive social values.

This study adopts an analytical-descriptive approach, utilizing library resources to investigate the theoretical and practical aspects of this issue.

Theoretical Frameworks Explaining the Role of Cultural Differences in Online Victimization

Routine Activity Theory (RAT), proposed by Cohen and Felson, identifies three essential elements for victimization: motivated offenders, suitable targets, and capable guardianship. Cultural differences influence these components in various ways. For instance, some cultures exhibit greater tolerance toward aggressive online behaviors, and the levels of familial and social supervision over internet use can vary. Cultures that encourage the sharing of personal information increase their members' vulnerability to online victimization.

Social Identity Theory emphasizes the role of group membership and cultural identity in how individuals experience victimization. People from diverse cultural backgrounds may experience victimization differently based on their group affiliations. Ethnic and racial minorities, for example, are disproportionately exposed to online harassment, and the social distance between groups can intensify feelings of isolation and vulnerability. Social groups that legitimize violent behavior may contribute to the perpetuation of victimization cycles.

The Barlett Gentile Cyberbullying Model (BGCM) focuses on the impact of learned attitudes, especially regarding anonymity and the diminished relevance of physical power in online spaces. Cultures

with strong social norms, such as collectivist societies, tend to have lower rates of online bullying. Conversely, individualistic cultures, which emphasize personal autonomy, exhibit higher rates of online victimization. Positive attitudes toward online harassment, combined with a lack of accountability and weak social norm enforcement, increase individuals' vulnerability.

Hofstede's Cultural Dimensions Theory identifies cultural dimensions such as individualism/collectivism, power distance, uncertainty avoidance, and masculinity/femininity, which all affect online interactions and the likelihood of victimization. For example, in high power distance cultures, individuals may be less likely to report victimization, while those in cultures with high uncertainty avoidance may engage less in risky online interactions.

Cultural Differences Impacting Online Victimization Across Four Dimensions

The perception of victimization varies across cultures. Cultural norms influence how individuals recognize and react to victimization, as well as how seriously it is perceived. What may be considered a minor offense in one culture could be viewed as a serious crime in another, depending on the societal values and norms.

The type of victimization also differs among cultures. Certain cultures may be more vulnerable to specific types of online victimization, such as cyberbullying, identity theft, or online harassment. These patterns are shaped by cultural tendencies toward technology use, communication styles, and the protection of personal information.

The experience of victimization and its impact on individuals are mediated by cultural factors. Some cultures may emphasize resilience and coping strategies, while others may foster feelings of shame or helplessness in response to victimization. For example, cultures with strong community support systems may encourage individuals to seek help and recover more quickly, while those without such systems may experience prolonged psychological effects.

Recurrence of victimization is influenced by cultural attitudes toward social supervision and support. In cultures with weaker social supervision or less emphasis on community support, individuals are more likely to experience repeated victimization. This lack of support can exacerbate the negative effects of online victimization and contribute to cycles of re-victimization.

Practical Implications and Recommendations

This study highlights the need for culturally sensitive approaches in addressing online victimization. Educational programs and awareness workshops should be tailored to cultural contexts to effectively reduce the occurrence of online victimization. Measures such as enhancing social and familial supervision, promoting positive social norms, and creating secure online platforms are essential. These interventions must take cultural differences into account to be truly effective in mitigating online victimization.

Furthermore, a deeper understanding of cultural factors is crucial for designing effective prevention strategies that not only reduce victimization but also enhance the mental health and safety of individuals navigating digital environments. Cultural sensitivity in both policy-making and interventions is key to reducing online harm and supporting the well-being of vulnerable groups, such as children, adolescents, and marginalized communities.

Keywords: Victim, victimization, online victimization, cultural differences, re-victimization, prevention.

نقش تفاوت‌های فرهنگی در بزه‌دیدی آنلاین

دانش‌آموخته‌ی دکتری حقوق کیفری و جرم‌شناسی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران،

تهمین شاپوری * ID

ایران

چکیده

بزه‌دیدی آنلاین پدیده‌ای نوظهور است که پیچیدگی‌های فراوانی نسبت به انواعی از بزه‌دیدی در دنیای واقعی دارد. ناشناس بودن بزه‌کار و بزه‌دیده، بی‌معنا شدن مفهوم مرز، رنگ باختن اعتماد و سطح آسیب‌پذیری بالا از این موارد است. یکی از مهم‌ترین عواملی که بر این نوع بزه‌دیدی تأثیرگذار است، تفاوت‌های فرهنگی است. بر این مبنا، پژوهش حاضر به روش تحلیلی-توصیفی و با استفاده از ابزار کتابخانه‌ای به دنبال پاسخ به این پرسش است که تفاوت‌های فرهنگی چگونه از حیث نظری می‌توانند تحلیل‌گر بزه‌دیدی باشند و چه تأثیری در بروز بزه‌دیدی در فضای آنلاین دارند. نظریاتی چون فعالیت روزمره، هویت اجتماعی، مدل قلدری آنلاین نژادی بارلت و نظریه‌ی ابعاد فرهنگی هافستد نشان دادند که این تفاوت‌ها می‌توانند در نوع تعاملات افراد با یکدیگر، شکل‌گیری هویت فرهنگی، تشویق ایدئولوژی‌های خاص بزه‌کارانه، میزان پذیرش رفتارهای بزه‌کارانه‌ی اعضای جامعه، ترویج اصل لذت و فرهنگ فردگرایی در مقابل جمع‌گرایی و در نهایت بروز بزه‌دیدی نقش داشته باشند. همچنین، تأثیر تفاوت‌های فرهنگی بر بروز بزه‌دیدی آنلاین در چهار بعد تصور بزه‌دیدی، نوع آن، تجربه‌ی بزه‌دیدی و تکرار آن است. نتیجه آنکه توسعه‌ی برنامه‌ها و کارگاه‌های آموزشی، تقویت نظارت اجتماعی و روابط خانوادگی، ترویج هنجارهای اجتماعی مثبت و توسعه‌ی پلتفرم‌های آنلاین امن می‌تواند به پیشگیری از بزه‌دیدی کمک کند.

کلیدواژه‌ها: بزه‌دیدی آنلاین، تفاوت‌های فرهنگی، تکرار بزه‌دیدی، پیشگیری.

مقدمه

فرهنگ همواره عاملی بوده که در شکل‌گیری پدیده‌های اجتماعی نقش مؤثری ایفاء کرده است. این پدیده مفهومی چندوجهی است که باورها، رفتارها، آداب و رسوم و مصنوعات گروه خاصی از مردم را دربر می‌گیرد و اغلب از طریق لئزهای مختلف از جمله انسان‌شناسی، جامعه‌شناسی و علوم اجتماعی عمومی تعریف می‌شود.^۱ این مفهوم از سال‌های ۱۹۹۰ به علوم جنایی و بطور خاص، جرم‌شناسی نیز راه یافت و در ابعاد مختلف به بررسی و تحلیل زاویه‌های مختلف این علم پرداخت. در تحلیل و ارزیابی سنتی علل جرم، آنچه موضوع تحلیل جرم‌شناختی بوده، علل زیستی، روانی و اجتماعی ارتکاب جرم است، اما در جرم‌شناسی‌های نسل جدیدتر و انتقادی، علت جرم صرفاً امری فردی نبوده و علل ساختاری مورد توجه و تحلیل قرار گرفتند. فرهنگ و علل فرهنگی نیز از جمله عوامل ساختاری بوده که در جرم‌شناسی مورد توجه قرار گرفت و مکتبی نظری تحت همین عنوان را پایه‌گذاری کرد.

جرم‌شناسی فرهنگی یک چارچوب نظری است که رابطه‌ی پیچیده بین فرهنگ، جرم و کنترل اجتماعی را بررسی می‌کند و بر چگونگی شکل‌دهی عوامل فرهنگی به رفتار مجرمانه و واکنش‌های اجتماعی به جرم تأکید می‌کند و هم جرم و هم کنترل آن را محصولات فرهنگی مملو از معنا می‌داند. این مکتب نظری، در ابتدا، با تأکید بر نقش فرهنگ و پویایی جرم آغاز کرد. امروزه، با نقش پررنگ رسانه‌ها و دنیای متنوع و گسترده‌ی آن این تئوری در انواعی از تحلیل‌های جرم‌شناختی نقش مؤثری ایفا می‌کند. (جوکز، ۱۳۹۴: ۵۰-۵۱) بخش مهمی از علوم جنایی که از دهه‌ی ۱۹۷۰ به بعد در جرم‌شناسی، مورد توجه قرار گرفت، بزهدیده و نقش آن در فرایند تکوین جرم بوده است. بدیهی است جرم‌شناسی فرهنگی و مؤلفه‌های آن در تحلیل پدیده‌ی بزهدیدگی نیز مؤثر بوده و از زاویه‌ی خاص خود بدان نگریسته است (ماتیو، ۱۳۹۱: ۶۰).

^۱ <https://www.merriam-webster.com/dictionary/culture>.

رسانه‌های جمعی کنونی عموماً در بستر فضای آنلاین شکل گرفته و نقش مهمی در را در زندگی امروز بشر ایفا می‌کنند. بخش مهمی از ادراک اجتماعی انسان امروز متأثر از این رسانه‌ها بوده که شکل‌دهنده‌ی فرهنگ هستند و مبتنی بر آموزه‌های جرم‌شناسی نیز فرهنگ می‌تواند در بروز جرم و بزه‌دیدی مؤثر باشد. در کنار مزایای فراوانی که رسانه‌ها و شبکه‌ها در زندگی انسان داشته‌اند، این فضا بستر جدیدی نیز برای ارتکاب جرم بوده و چالش‌های خاصی را در زمینه‌ی بزه‌دیدی ایجاد کرده است (عرب، روحانی مقدم، خاقانی اصفهانی، ۱۴۰۰: ۱۶۹). این چالش‌ها، بیش‌ازپیش بر کودکان و نوجوانان تأثیرگذار است. ترویج خشونت و رفتارهای پر خاشگرانه، خصوصاً در فضاهای فاقد نظارت صحیح و مؤثر زمینه‌ی بزهکاری و بزه‌دیدی را پدید می‌آورد. تحقیقاتی نشان داده‌اند که مشاهده‌ی مکرر این نوع محتواها می‌تواند به تقلید رفتارهای خشن در زندگی واقعی منجر شود (آقای، ۱۴۰۰: ۴۵). همچنین، این رسانه‌ها، با ایجاد حس همزادپنداری در بین کودکان، ممکن است آن‌ها را به پذیرش نقش‌های بزهکارانه سوق دهند. این امر بویژه در سنین پایین که کودکان هنوز قادر به تمایز بین واقعیت و تخیل نیستند، مشهود است. علاوه بر آن، برخی از برنامه‌های رسانه‌ای می‌توانند ارزش‌های اجتماعی مثبت را تضعیف کنند. برای مثال، نمایش فرار از خانه یا عدم احترام به بزرگ‌ترها می‌تواند الگوهای رفتاری منفی را تقویت کند و زمینه‌های فرهنگی شکل‌دهی به جرم و بزه‌دیدی باشند (Ybarra ML, Mitchell KJ, Oppenheim JK, 2022: 25-292).

در این میان، تفاوت‌های فرهنگی نیز عاملی است که می‌تواند در شکل‌دهی به رابطه‌ی جرم، بزهکار و بزه‌دیده نقش داشته باشد. این رابطه نه تنها در نحوه‌ی تعریف از جرم تأثیر می‌گذارد، بلکه بر میزان وقوع آن نیز تأثیرگذار است. بدیهی است ارزش‌های اجتماعی حاکم در یک جامعه که با جامعه‌ای دیگر متفاوت است، می‌تواند تعیین‌کننده‌ی نوع رفتار مجرمانه باشند. همچنین، الگوهای هنجاری پذیرفته‌شده در یک اجتماع نقش مهمی در شکل‌دهی به این رفتارها دارند. از سویی دیگر، این تفاوت‌های فرهنگی در بستری یکسان و جهانی تحت عنوان فضای آنلاین کنار هم گرد می‌آیند و تفاوت، چه بسا تعارض این

فرهنگ‌ها هم در شکل‌گیری جرم و هم در رابطه‌ی بزهکار و بزه‌دیده تأثیرگذار و مهم است.

پژوهش حاضر به دنبال پاسخ به این پرسش است که تفاوت‌های فرهنگی چگونه از حیث نظری می‌توانند تحلیل‌گر بزه‌دیدگی باشند و چه تأثیری در بروز بزه‌دیدگی در فضای آنلاین دارند. بر همین اساس، ابتدا به بررسی نظری نقش تفاوت فرهنگی در بزه‌دیدگی در فضای آنلاین پرداخته خواهد شد و سپس به نقش این تفاوت‌ها در درک بزه‌دیدگی، تجربیات حاصل از آن و پاسخ به این بزه‌دیدگی‌ها پرداخته می‌شود.

۱. نظریات و مدل‌های پشتیبان نقش تفاوت‌های فرهنگی در بروز بزه‌دیدگی آنلاین

درک نقش تفاوت‌های فرهنگی در بزه‌دیدگی آنلاین مستلزم بررسی چارچوب‌های نظری مختلف است که نشان می‌دهد چگونه زمینه‌های فرهنگی تجارب و ادراک بزه‌دیدگی را شکل می‌دهند. این نظریه‌ها نشان می‌دهند که تفاوت‌های فرهنگی نه تنها می‌توانند زمینه‌ای برای تسریع ارتکاب جرم باشند که با بزه‌دیدگی رابطه‌ی علی معلولی دارند، بلکه می‌توانند علتی برای تسریع بزه‌دیدگی نیز باشند.

۱-۱. فعالیت روزمره و تجربه‌ی بزه‌دیدگی آنلاین

این نظریه که توسط کوهن و فلسون در سال ۱۹۷۹ توسعه یافت، چارچوبی را برای درک بزه‌دیدگی آنلاین با شناسایی سه مؤلفه‌ی اساسی فراهم می‌کند: مجرمان بانگیزه، اهداف مناسب و سرپرستی توانا. (کلونجر، ناوارو، مالک.م، هینگیز، ۱۴۰۲: ۷۴). این نظریه می‌تواند بویژه در بررسی پدیده‌هایی مانند آزار و اذیت سایبری و تعقیب اینترنتی راهگشا باشد.

مجرمان بانگیزه به علل مختلفی چون ناشناس ماندن در فضای مجازی تمایل بیشتری به ارتکاب جرم در این فضا دارند. با این حال، علل دیگری چون تفاوت‌های فرهنگی می‌تواند این انگیزه را تشدید کنند. فرهنگ‌های مختلف ممکن است هنجارها و ارزش‌های متفاوتی در رابطه با رفتار آنلاین قابل قبول داشته باشند. بعنوان مثال، در برخی فرهنگ‌ها،

ممکن است تحمل بیشتری برای تعاملات آنلاین تهاجمی وجود داشته باشد که می‌تواند منجر به افزایش نرخ آزار و اذیت اینترنتی شود. تحقیقات نشان می‌دهند که نگرش‌های فرهنگی نسبت به فناوری و جرم می‌توانند انگیزه‌های ارتکاب جرایم آنلاین را شکل دهند (Williams, 2019: 21-4).

در کنار مجرمان با انگیزه، هدف‌های مناسب آنان یعنی بزه‌دیدگان احتمالی و در دسترس نیز از دیگر مؤلفه‌های اساسی این نظریه است. شیوه‌های فرهنگی بر آنچه هدف مناسبی برای بزه‌دیدی آنلاین شناخته می‌شود، تأثیر می‌گذارد. بعنوان مثال، در فرهنگ‌هایی که رسانه‌های اجتماعی به شدت در زندگی روزمره ادغام شده‌اند، افراد ممکن است اطلاعات شخصی بیشتری را به اشتراک بگذارند و در مقابل تهدیدات سایبری آسیب‌پذیرتر شوند. مطالعه‌ای که در کلمبیا انجام شده نشان می‌دهد که درصد قابل توجهی از دانش‌آموزان به دلیل رفتارهای آنلاین و قرار گرفتن در معرض مجرمان با انگیزه بعنوان اهداف مناسب شناسایی شدند. این نشان می‌دهد که زمینه‌های فرهنگی که اشتراک‌گذاری اطلاعات شخصی را تشویق می‌کنند می‌توانند خطرات بزه‌دیده شدن را افزایش دهند (Morillo Puente, 2022: 265).

مؤلفه‌ی دیگر این نظریه، نقش ناظران و سرپرستان کاربران فضای مجازی است. اثربخشی نظارت در فرهنگ‌ها بطور قابل توجهی متفاوت است. در برخی از جوامع، ممکن است نظارت خانوادگی یا اجتماعی قوی‌تری در مورد استفاده از اینترنت وجود داشته باشد که می‌تواند احتمال بزه‌دیدی را کاهش دهد. برعکس، در فرهنگ‌هایی که نظارت والدین حداقل است یا سواد دیجیتالی پایین است، افراد ممکن است فاقد مهارت‌های لازم برای محافظت از خود در فضای آنلاین باشند. تحقیقات نشان می‌دهند که قیومیت ناکافی، مانند فقدان نظارت و اقدامات حفاظتی، با میزان بالاتر بزه‌دیدی سایبری در بین جوانان ارتباط دارد. همچنین، انتظارات فرهنگی در رابطه با روابط خانوادگی می‌توانند بر احتمال بزه‌دیدی آنلاین تأثیر بگذارند (Guedes, Martins, Cardoso, 2022: 1-).

فرهنگ‌هایی که حمایت خانواده نسبت به فرزندانشان بیشتر است، نوجوانان ممکن است کمتر درگیر رفتارهای آنلاین پرخطری باشند که آن‌ها را در معرض بزه‌دیدی قرار می‌دهد. برعکس، فقدان روابط خانوادگی حمایت‌کننده می‌تواند نوجوانان را به جستجوی اعتبار آنلاین سوق دهد تا حمایت درک نشده در خانواده را در محل دیگری بیابند؛ بدیهی است به لحاظ خطرات بالقوه در فضای مجازی و توانایی کمتر کودکان و نوجوانان در درک واقعیت آسیب‌پذیری آن‌ها را افزایش دهد. این مهم نه تنها برای اقشار آسیب‌پذیر، در خصوص بزرگسالان نیز صادق است. فقدان روابط گرم خانوادگی و تضعیف پیوندها هر یک از اعضای خانواده را می‌تواند در معرض بزه‌دیدی آنلاین قرار دهد.

نظریه‌ی فعالیت روزمره چارچوبی قوی برای درک این است که چگونه تفاوت‌های فرهنگی بزه‌دیدی آنلاین را شکل می‌دهد. با بررسی اینکه چگونه مجرمان با انگیزه در زمینه‌های فرهنگی مختلف عمل می‌کنند، چگونه اهداف مناسب توسط هنجارهای محلی در رابطه با حریم خصوصی و اشتراک‌گذاری تعریف می‌شوند و چگونه نقش و تأثیر سرپرستی توانا در جوامع مختلف متفاوت است، می‌توان به درک جامع‌تری از پیچیدگی‌های بزه‌دیدی آنلاین در مقیاس جهانی رسید که این درک برای توسعه‌ی استراتژی‌های پیشگیری هدفمند که تفاوت‌های فرهنگی را در پرداختن به ایمنی و بزه‌دیدی آنلاین در نظر می‌گیرد، حیاتی است.

۱-۲. هویت اجتماعی و نقش آن در بزه‌دیدی آنلاین

نظریه‌ی هویت اجتماعی بر نقش عضویت گروهی در شکل دادن به خودپنداره‌ها و رفتارهای افراد تأکید دارد. در رابطه با بزه‌دیدی آنلاین، این نظریه پیشنهاد می‌کند که افراد با پیشینه‌های فرهنگی مختلف ممکن است بر اساس هویت اجتماعی خود، بزه‌دیده شدن را متفاوت تجربه کنند. برای مثال، اقلیت‌های نژادی و قومی ممکن است با اشکال منحصربه‌فردی از آزار و اذیت آنلاین مواجه شوند که منعکس‌کننده‌ی تجربیات آفلاین

آن‌ها با تبعیض است. این نظریه نشان می‌دهد که چگونه هویت فرهنگی می‌تواند بر احتمال بزه‌دیدی و پاسخ به آن تأثیر بگذارد (MALAKI, 2021).^۱

تحلیل چگونگی تأثیر هویت فرهنگی در این نظریه با تقسیم افراد به درون گروه و برون گروه انجام می‌شود؛ افراد خود و دیگران را در گروه‌هایی دسته‌بندی می‌کنند. این دسته‌بندی، به فراخور اینکه فرد را عضوی درون یک گروه یا برون از آن تعریف کنند، می‌تواند در شکل‌دهی هویت و آثار گروهی آن مؤثر باشد. از آثار آن می‌توان به طرفداری نسبت به اعضای درون گروهی و تبعیض علیه اعضای برون گروه اشاره کرد. در فضاهای آنلاین، افرادی که قویاً با گروه خود همذات‌پنداری می‌کنند، ممکن است در رفتارهای آزار و اذیت آنلاین نسبت به افرادی که بعنوان افراد خارجی یا برون گروهی تلقی می‌شوند، شرکت کنند که منجر به تجربه‌ی بزه‌دیدی بیشتر کسانی می‌شود که در گروه غالب نیستند.

این پدیده در نوجوانان به لحاظ تأثیر و نفوذ همسالان شایع است. نوجوانان اغلب عزت نفس و هویت خود را از گروه‌های اجتماعی خود می‌گیرند. این اتکا به پذیرش همسالان می‌تواند منجر به انطباق با هنجارهای گروهی از جمله رفتارهای پرخاشگرانه مانند آزار و اذیت اینترنتی شود. تحقیقات نشان می‌دهند که نوجوانان با هویت اجتماعی پایین در همراهی با همسالانی که امکان جذب در گروه‌های دوستانه را نداشته‌اند، بیشتر احتمال دارد که بزه‌دیدی را تجربه کنند، زیرا ممکن است از پویایی محافظتی پیوندهای قوی گروهی سود نبرند و اعضای گروه نه تنها از آنان در برابر آسیب‌های احتمالی محافظت نکنند، بلکه به مقابله با آنان بعنوان اعضای غریبه و خارجی بپردازند (Wei, Candini, 2024: 6-19). همچنین، وجود فاصله‌ی بین فردی بر اساس هویت اجتماعی فرد می‌تواند منجر به احساس انزوا و افزایش سطح آسیب‌پذیری در برابر خشونت‌های آنلاین شود و در مقابل، شناسایی قوی‌تر فرد با گروه‌های حامی از طریق تقویت تاب‌آوری و ارائه‌ی حمایت اجتماعی بعنوان حائلی در برابر بزه‌دیدی عمل کند.

^۱ <https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:1600779/FULLTEXT02>.

همچنین، بسط و تشویق ایدئولوژی خشونت آنلاین در یک گروه و مشروعیت بخشیدن به آن توسط رهبران و اعضای گروه می‌تواند بر احتمال بزه‌دیدی تأثیر بگذارد. بدیهی است پذیرش ارزش‌های گروهی شرط بقای هر عضو در آن گروه است و چنانچه گروه، چنین مشروعیتی به رفتارهای بزهکارانه بدهد، اعضا چنین درک می‌کنند که هدف قرار دادن دیگران قابل توجیه است. مطالعات نشان می‌دهند افرادی که در درون گروه‌های خود رفتارهای خشونت‌بار و قلدرمآبانه را قابل قبول می‌دانند، احتمال بیشتری دارد که خودشان دست به چنین اعمالی بزنند و چرخه‌ی بزه‌دیدی را تداوم بخشند.

عامل مهم دیگری که در شکل‌دهی به هویت اجتماعی و پویایی آن نقش دارد، ناشناس ماندن در فضای آنلاین است، زیرا که فقدان تعامل رو در رو باعث کاهش مسئولیت‌پذیری و افزایش جرئت در ارتکاب جرم شده و در مقابل، سطح آسیب‌پذیری بزه‌دیده را افزایش داده و این احتمال، بویژه علیه کسانی که با ارزش‌ها و هنجارهای گروه مطابقت ندارند، بیشتر است.

۳-۱. مدل قلدری آنلاین نژادی بارلت

این مدل چارچوبی جامع را برای درک مکانیسم‌های روان‌شناختی زیربنای رفتارهای آزارگر و بزه‌دیدی آنلاین ارائه می‌دهد. این مدل بر نقش نگرش‌ها و ادراکات آموخته‌شده، بویژه در مورد ناشناس بودن و بی‌ربط بودن قدرت بدنی در تعاملات آنلاین تأکید می‌کند، بدین توضیح که برخی از پیش‌بینی‌کننده‌های آزار سایبری، مانند نگرش‌های مثبت نسبت به جرم، در بین فرهنگ‌ها ثابت هستند و تفاوت‌های قابل توجهی در نحوه‌ی عملکرد این پیش‌بینی‌کننده‌ها در فرهنگ‌های مستقل و وابسته به یکدیگر وجود دارند. برای مثال، افرادی از فرهنگ‌های جمع‌گرا با هنجارهای اجتماعی قوی‌تر در برابر آسیب رساندن به دیگران، ممکن است کمتر درگیر قلدری سایبری شوند (Barlett, Chamberlin, Witkower, 2017: 14-154).

همانطور که توضیح داده شد، تصور گمنامی و ناشناختگی در فضای آنلاین نه تنها باعث تشویق بزهکار به ارتکاب جرم می‌شود، سبب بالارفتن سطح آسیب‌پذیری بزه‌دیده نیز خواهد شد. فرهنگ ناشناس ماندن بزه‌دیده در فضای آنلاین با کاهش سطح تأثیر هنجارهای اجتماعی و مسئولیت‌پذیری با نگرش مثبت به آزار آنلاین مرتبط است و متعاقباً منجر به افزایش بزه‌دیدی می‌شود. همچنین، اعتقاد بزهکاران به اینکه ویژگی‌های فیزیکی در زمینه‌های دیجیتال مهم نیستند، اجازه می‌دهد تا بدون ترس از عواقب فیزیکی، رفتارهای پرخاشگرانه را انجام دهند. بدیهی است نگرش‌های فرهنگی اولیه فرد می‌توانند رفتارهای آینده او را پیش‌بینی کنند.

در این میان، نباید از تفاوت‌های فرهنگی در تجربه‌ی جرم و بزه‌دیدی غافل ماند. تحقیقات نشان می‌دهند که در حالی که اصول پیش‌گفته در باب مدل فوق تا حد زیادی جهانی است، تفاوت‌های فرهنگی می‌توانند بر پویایی خاص آن تأثیر بگذارند. بعنوان مثال، مطالعات در کشورهای مختلف نرخ‌های متفاوتی از ارتکاب آزار سایبری مرتبط با خودسازی‌های فرهنگی را نشان داده‌اند. فرهنگ‌های فردگرا ممکن است به دلیل هنجارهای اجتماعی متفاوت در مورد پرخاشگری و پویایی‌های گروهی، نرخ‌های بالاتری از آزار آنلاین را در مقایسه با فرهنگ‌های جمع‌گرا نشان دهند (Barlett et al, 2021: 111-119)، لذا می‌توان چنین استنباط کرد که ادراکات متفاوت آموخته‌شده فرهنگی می‌توانند بر تجربه‌ی بزهکاری و بزه‌دیدی مؤثر باشند.

۴-۱. ابعاد فرهنگی هافستد و نقش آن در بزه‌دیدی آنلاین

بر اساس این نظریه، فرهنگ‌ها را بر اساس ابعاد کلیدی آن مانند فردگرایی در مقابل جمع‌گرایی، اجتناب از عدم قطعیت و فاصله‌ی قدرت دسته‌بندی می‌کنند. این ابعاد می‌توانند به توضیح تغییرات در تجارب بزه‌دیدی آنلاین کمک کنند. بعنوان مثال، فرهنگ‌های دارای جمع‌گرایی بالا ممکن است هماهنگی گروهی را در اولویت قرار دهند و افراد را وادار کند تا موارد زورگویی سایبری را کمتر گزارش کنند تا از اختلافات اجتماعی جلوگیری کنند. برعکس، فرهنگ‌های فردگرایانه‌تر ممکن است به دلیل تمرکز

بر حقوق و آزادی‌های شخصی، نرخ گزارش‌دهی بالاتری داشته باشند (Zemojtel-Piotrowska, 2023: 1-4).

فرهنگ فردگرایی در مقابل جمع‌گرایی^۱ به نوعی به تصور فرد از خود باز می‌گردد؛ اینکه تصور انسان از خودش بر اساس «من» تعریف می‌شود یا «ما»، پیامد تفاوت در این دو نوع فرهنگ در این است که فرهنگ‌های فردگرا بر دستاوردهای شخصی و حقوق فردی تأکید دارند، در حالی که فرهنگ‌های جمع‌گرا هماهنگی گروهی، پیوندهای خانوادگی و رفاه جمعی را در اولویت قرار می‌دهند؛ بدیهی است اولویت دادن به پیوندهای اجتماعی بعنوان ابزاری از کنترل می‌تواند علتی بر عدم ارتکاب جرم باشد.

شاخص اجتناب از عدم قطعیت^۲ نشان‌دهنده‌ی میزان احساس ناراحتی اعضای یک فرهنگ از عدم اطمینان و ابهام است. فرهنگ‌هایی با اجتناب از عدم قطعیت بالا تمایل به قوانین و مقررات سخت‌گیرانه برای به حداقل رساندن غیرقابل پیش‌بینی بودن دارند، در حالی که فرهنگ‌هایی با اجتناب از عدم قطعیت پایین نسبت به تغییر و نوآوری بازتر هستند. در توضیح فاصله‌ی قدرت که بعنوان شاخص فاصله‌ی قدرت^۳ در این نظریه شناخته می‌شود، میزان پذیرش اعضای جامعه نسبت به اعمال قدرت بر آنان تعیین می‌کند که قدرت در جامعه چگونه توزیع می‌شود و نحوه‌ی توزیع نابرابر آن می‌تواند بر تجربه‌ی بزهکاری و بزه‌دیدگی مؤثر باشد.

فرهنگ‌هایی که ساختارهای سلسله‌مراتبی را در جامعه می‌پذیرند و اقتدار گروهی بر گروه دیگر امری یقینی تلقی می‌شود، سطح بالاتری از قلدری و خشونت را تجربه می‌کنند و در فرهنگ‌هایی که فاصله‌ی کم قدرت دیده می‌شود، برابری و تصمیم‌گیری مشارکتی ترویج شده و سطح پایین‌تری از خشونت را تجربه می‌کنند. مبتنی بر اینکه فرد در کدام بستر فرهنگی رشد کرده و جامعه‌پذیر شده باشد، پذیرش یا عدم پذیرش قلدری در فضای مجازی نیز قابل تبیین است. بزه‌دیده با فرهنگ پذیرش نظام سلسله‌مراتبی در فضای آنلاین

^۱ Individualism vs. Collectivism (IDV).

^۲ Uncertainty Avoidance Index (UAI).

^۳ Power Distance Index (PDI).

سطح آسیب‌پذیری بالاتر به لحاظ اعتقاد بر طبیعی بودن این رفتار و احتمال بزه‌دیدی بالاتری را تجربه می‌کند، در حالی که فردی که اصل برابری و عدم توجیه اعمال زور در او نهاده شده است، کمتر این پدیده را تجربه خواهد کرد.

مردانگی در مقابل زنانگی^۱ نیز جزء فرهنگ‌های غالبی است که تفاوت یا غلبه‌ی هر کدام بر دیگری تأثیرات فاحشی بر ساختارها و پدیده‌های اجتماعی دارد، به همین منظور یکی از شاخص‌های نظریه‌ی هافستد بر این بعد استوار است. این بُعد توزیع نقش‌ها بین جنسیت‌ها و ارزشی را که برای ویژگی‌های سنتی مردانه یا زنانه قائل می‌شود، اندازه‌گیری می‌کند. پیامد آن بدین گونه است که در فرهنگ‌های مردانه برای رقابت، ابراز وجود و موفقیت مادی ارزش قائل هستند، در حالی که فرهنگ‌های زنانه بر مراقبت، کیفیت زندگی و همکاری تأکید دارند. غلبه‌ی نامتوازن هر یک از این فرهنگ‌ها بر دیگری یا ناترازی اجتماعی آن می‌تواند سبب بروز بزه‌دیدی شود و این نوع باور اجتماعی در فضای آنلاین سبب پذیرش نقش‌هایی است که بر خلاف واقع فرد را در موقعیت آسیب‌پذیری قرار می‌دهد. بعنوان مثال، پذیرش تعرض کلامی در فضای مجازی با غلبه‌ی نقش جنسیتی در زنان حاصل این نوع از تفاوت فرهنگی است.

جهت‌گیری بلندمدت در مقابل کوتاه‌مدت^۲ دیگر شاخص این نظریه است. این بعد نشان‌دهنده‌ی تمرکز بر پاداش‌های آینده در مقابل احترام به سنت و انجام تعهدات اجتماعی است. فرهنگ‌های بلندمدت‌گرا بیشتر عمل‌گرا و آینده‌نگر هستند، در حالی که فرهنگ‌های کوتاه‌مدت برای سنت‌ها و نتایج فوری ارزش قائل هستند.

شاخص آخر لذت در مقابل محدودیت^۳ است که این بعد میزانی را در نظر می‌گیرد که یک جامعه تا چه حد امکان ارضای نسبتاً رایگان خواسته‌های اساسی انسان مربوط به لذت بردن از زندگی و تفریح را فراهم می‌کند، بدین توضیح که فرهنگ‌های ممتنع، فعالیت‌های اوقات فراغت و لذت شخصی را ترویج می‌کنند، در حالی که فرهنگ‌های

^۱ Masculinity vs. Femininity (MAS).

^۲ Long-Term vs. Short-Term Orientation (LTO).

^۳ Indulgence vs. Restraint (IVR).

محدود، رضایت را از طریق هنجارهای اجتماعی سرکوب می کنند (Hofstede, 2011: 8).

توجه به این تفاوت های فرهنگی در تجربه ی بزه دیدگی به سیاستگذاران جنایی، بطور خاص در حوزه ی پیشگیری این امکان را می دهد که سیاست ها و استراتژی های خود را با اولویت های فرهنگی شناسایی شده از طریق این ابعاد تنظیم کنند و ارتباط آنلاین بهتری را در میان گروه های مختلف فرهنگی ایجاد کنند تا این ارتباط بهینه به تجربه ی کمتر بزه دیدگی منجر شود.

۲. بررسی تأثیر تفاوت های فرهنگی در تجربه ی بزه دیدگی آنلاین

همانطور که در بخش نظری تحلیل شد، تجربه ی بزه دیدگی آنلاین از مسیر تفاوت های فرهنگی قابل تحلیل است. در عمل نیز این تفاوت ها می توانند تأثیرات ملموسی را بر مراحل مختلف این تجربه، از مرحله ی شناسایی که بنیادی ترین حق برای بزه دیده است، آغاز کرده و تا پیشگیری از تکرار آن نقش داشته باشند. با توجه به نوظهور بودن فضاهای مجازی در مقابل دنیای واقعی، درک بزه دیدگی با چالش های دوجندانی همراه است. در بسیاری موارد، عوامل مختلفی چون سواد پایین دیجیتال و فقدان آگاهی عملی، تسلط ویژگی های خاص این فضا چون ناشناختگی، بر مخفی ماندن انواعی از بزه دیدگی ها و غلبه های فرهنگی که موجب سخت تر شدن حمایت از این نوع بزه دیدگان می شود، تجربه ی بزه دیدگی را دشوارتر از دنیای واقعی می کند. بر این اساس، نیازمند شناختی دقیق تر و جامع تر است.

۲-۱. تأثیر بر تصور بزه دیدگی

اولین و مهم ترین تأثیر تفاوت های فرهنگی بر ادراک بزه دیده شدن است، اینکه آیا اساساً فرد خود را بزه دیده می انگارد یا خیر. برای مثال، دانش آموزان از گروه های قومی مختلف ممکن است تعاملات آنلاین را از طریق لنزهای فرهنگی متفاوت تفسیر کنند که منجر به اختلاف در تجارب گزارش شده از بزه دیدگی می شود، به گونه ای که برخی تجربیات خود را به مثابه ی بزه دیدگی درک کنند و برخی دیگر، چنین باوری نداشته و تجربه ی خود را

خشونت‌بار یا بزه‌کارانه توصیف نکنند. این مسئله را می‌توان با بافت اجتماعی‌ای که افراد در آن فعالیت می‌کنند نیز ترکیب کرد. جوانان در گروه اجتماعی اقلیت معمولاً در مقایسه با هم‌تایان اکثریت خود در محیط‌های آنلاین احساس همدلی کمتری از سوی همسالان خود دارند؛ نرمال‌سازی پدیده‌ی بزه‌دیدی به مثابه‌ی هنجار اجتماعی در گروه‌های غالب، اجازه‌ی شناسایی گروه‌های اقلیت را بعنوان بزه‌دیده نمی‌دهد و چه‌بسا، بزه‌دیده نیز خود را با چنین عنوانی مورد شناسایی قرار ندهد تا متعاقب آن، به مکانیسم‌های مقابله‌ای یا استفاده از امکانات حمایتی دست زند. این فرایند، منجر به عادی‌سازی رفتارهای خشونت‌بار در چشم اعضای جامعه که بزه‌دیدگان نیز عضوی از آن هستند، خواهد شد. این امر، بویژه در میان گروه‌های به حاشیه رانده‌شده، امکان عادی‌سازی تجارب بزه‌دیدی را بیشتر می‌کند؛ جرایم خاصی چون جرایم ناشی از نفرت یا آزار خانگی بیشتر در معرض عادی شدن هستند، چون با علل فرهنگی در آمیخته و فرهنگ می‌تواند توجیه‌گر رفتار بزه‌کارانه شود. بر همین اساس، ممکن است بزه‌دیدگان این حوادث را بعنوان بخشی منظم از زندگی خود تلقی کنند نه بعنوان جرایم جدی که نیازمند دخالت نهاد عدالت کیفری باشد (Corbett et al, 2023: 1-19). این عادی‌سازی می‌تواند افراد را به این باور برساند که گزارش چنین حوادثی غیرضروری است یا منابع مجری قانون را هدر می‌دهند و نتیجه‌ی این نوع نگاه به رفتارهای بزه‌کارانه، تکرار جرم است.

تفاوت در درک بزه‌دیدی در قلدری قومی-فرهنگی در مقابل قلدری شخصی مورد مطالعه قرار گرفته است. تحقیقات نشان می‌دهند که قلدری قومی-فرهنگی از قلدری شخصی متمایز است و پویایی و تأثیرات منحصر به فردی دارد. قربانیان تهاجم قومی-فرهنگی اغلب این تجربیات را معادل بزه‌دیدی شخصی نمی‌دانند. این عدم شناخت می‌تواند منجر به اثرات روانی قابل توجهی بویژه در میان گروه‌های اقلیت شود که در آن بزه‌دیدی قومی-فرهنگی می‌تواند عزت‌نفس شخصی و فرهنگی را کاهش دهد. مطالعات نشان می‌دهند که چنین بزه‌دیدی مضرتر از تجربه‌ی قلدری شخصی است و منجر به از دست دادن غرور به هویت فرهنگی و کاهش رفاه کلی می‌شود (Rodríguez-

Hidalgo et al, 2019: 1-12)، که تمامی این آثار، در گام اول، ناشی از عدم شناسایی بزه‌دیدگی به علت وجود عناصر فرهنگی خاص است.

درک خشونت در فرهنگ‌های مختلف بطور قابل توجهی متفاوت است، بعنوان مثال، در تحقیقاتی که در مورد مقایسه‌ی زنان نوجوان اسپانیایی و اکوادوری انجام شد نشان داده شد که عوامل فرهنگی مانند تبعیض جنسیتی در نحوه‌ی درک بزه‌دیدگان از شدت رفتار خشونت‌بار تأثیر می‌گذارند (Cuadrado-Gordillo, Martín-Mora-Parra, 2022: 16)، بدین توضیح که در فرهنگ‌های سنتی که تبعیض جنسیتی با میزانی از خشونت همراه است، میزانی از آن نرمال و عادی بوده و بعنوان بزه شناسایی نمی‌شود و در برخی موارد که با سطح تعامل خیرخواهانه‌تری همراه بوده، بر احتمال گزارش چنین بزه‌دیدگی‌هایی تأثیر گذاشته و با عدم گزارش برخی از این تجربیات همراه بوده است.

برخی اقدامات فرهنگی در جوامع مختلف نه تنها به شناسایی این پدیده کمک نمی‌کنند، بلکه سبب تشدید و نرمال‌سازی بیشتر آن نیز می‌شوند. بطور مثال، عادی‌سازی خشونت در مواد آموزشی مانند کتاب‌های درسی تاریخ که عموماً رویدادهای خشونت‌آمیز را بدون تأمل انتقادی ارائه می‌دهند، این باور را در دانش‌آموز ایجاد می‌کند که خشونت امری طبیعی و پایدار بوده که در نتیجه از اهمیت آن می‌کاهد. در آسیا، مطالعات مختلف نشان داده است که چگونه روایت‌های پیرامون رویدادهای تاریخی می‌توانند خشونت را اخلاقی و قانونی جلوه دهند. برای مثال، برنامه‌های درسی آموزشی ممکن است اقدامات نظامی مآبانه‌ی گذشته را تجلیل کند و به پذیرش خشونت کمک کنند (Haleem, 2021: 33). همچنین، بسط آموزه‌های فرهنگی نرمال‌سازی رفتار بزهکارانه از طریق رسانه‌ها از دیگر اقدامات مرتبط است. بازنمایی‌های رسانه‌ای اغلب رفتارهای توهین‌آمیز را رمانتیک می‌کنند و آن‌ها را مطلوب نشان می‌دهند. این تصویر می‌تواند خطوط بین روابط سالم و سمی را محو کند و منجر به حساسیت‌زدایی از جدی بودن رفتار خشونت‌آمیز شود. آهنگ‌ها و فیلم‌هایی که پرخاشگری را بعنوان عشق به تصویر می‌کشند، می‌توانند کلیشه‌های مضر در مورد روابط را تقویت کنند و این رفتارها را بعنوان رفتارهای مطلوب و رایج نشان دهند.

عادی سازی رفتار بزه‌کارانه و تأثیر فرهنگ بر تصور بزه‌دیدی منجر به این اثر می‌شود که قرار گرفتن مداوم در معرض سطوح بالای خشونت منجر به سازگاری‌های شناختی شود، چنانکه چنین رفتاری را در بین اعضای آن جامعه عادی می‌کند. این سازگاری‌ها ممکن است واکنش‌های عاطفی به خشونت را کاهش دهند و بطور همزمان احتمال رفتار خشونت‌آمیز آینده را افزایش دهند.

۲-۲. تأثیر بر نوع بزه‌دیدی

بزه‌دیدی آنلاین به اشکال مختلف ظاهر می‌شود، اما تفاوت‌های فرهنگی که بطور قابل توجهی بر این تجربیات تأثیر می‌گذارند، بر نوع بزه‌دیدی تجربه‌شده نیز مؤثر است. مطالعات نشان داده‌اند که عموماً تفاوت‌های فرهنگی در فضای آنلاین منجر به وقوع قلدری سایبری، تبعیض نژادی-قومی، آزار و اذیت و طردشدگی و بزه‌دیدی بر اساس جنسیت شده است.

قلدری سایبری یکی از رایج‌ترین اشکال بزه‌دیدی آنلاین است که با رفتار تهاجمی مکرر از طریق پلتفرم‌های دیجیتال ارتکاب می‌یابد. تحقیقات نشان می‌دهند که انگیزه‌های قلدری سایبری بر اساس زمینه‌های فرهنگی متفاوت‌اند. نوجوانان گروه‌های اقلیت اغلب به دلیل قومیت یا نژادشان هدف قرار گرفته‌اند. بعنوان مثال، جوانان مهاجر نسل اول و نسل دوم، در مقایسه با همسالان خود که چنین پیشینه‌ای ندارند، میزان بیشتری از بزه‌دیدی سایبری مرتبط با قومیت را تجربه می‌کنند (Schultze-Krumbholz, Pfetsch, Lietz, 2022: 1).

تبعیض قومی-نژادی شامل اظهارنظرهای تحقیرآمیز، طردشدگی و آزار و اذیت بر اساس هویت نژادی یا قومی یک فرد است که می‌تواند بصورت آنلاین و آفلاین رخ دهد. بزه‌دیدگان ممکن است در فضاهای آنلاین با توهین یا طردشدگی‌هایی مواجه شوند که مبتنی بر نژاد یا قومیت آنان باشد. مطالعات نشان می‌دهند که جوانانی که با تبعیض نژادی-

قومی آفلاین مواجه هستند، احتمال بیشتری دارد که مشابه این رفتار را در فضای آنلاین تجربه کنند (Weinstein, Jensen, Tynes, 2022: 2).

اذیت و آزار و طردشدگی شامل طیفی وسیعی از رفتارهای پرخاشگرانه از جمله توهین، تهدید، و طرد اجتماعی در محیط‌های آنلاین است. بزهدیدگان عموماً به دلیل عدم تعادل قدرت^۱ در تعاملات آنلاین با چنین آزارهایی مواجه می‌شوند که می‌تواند با پویایی فرهنگی تشدید شود. بعنوان مثال، جوانان گروه‌های اقلیتی ممکن است به دلیل ادراکات و کلیشه‌های اجتماعی که در آن زیست می‌کنند، احساس آسیب‌پذیری بیشتری داشته باشند (Weinstein et al, 2022: 8).

در نهایت، بزهدیدگی مبتنی بر جنسیت نیز می‌تواند بر نوع و فراوانی بزهدیدگی آنلاین تأثیر بگذارد. زنان جوان گروه‌های اقلیت ممکن است به دلیل تلاقی نژادپرستی و تبعیض جنسی در فضاهای آنلاین با خطرات ترکیبی روبرو شوند که منجر به اشکال منحصربه‌فردی از آزار و اذیت، که هم تبعیض جنسیتی و هم نژادی است، می‌شود (Hamby et al, 2020: 257).

۳-۲. تأثیر بر مکانیسم‌های مقابله‌ای و دفاعی

مکانیسم‌های مقابله‌ای به استراتژی‌ها و روش‌هایی اشاره دارند که افراد برای مدیریت استرس، اضطراب و احساسات دشوار استفاده می‌کنند. این مکانیسم‌ها به دو دسته اصلی مقابله‌ای متمرکز بر مشکل و مقابله‌ای متمرکز بر هیجان تقسیم می‌شوند. در مقابل، مکانیسم‌های دفاعی به روش‌های ناخودآگاهی اشاره دارند که افراد برای محافظت از خود در برابر اضطراب و احساسات غیرقابل قبول استفاده می‌کنند. این مکانیسم‌ها شامل انکار، فرافکنی و سرکوب هستند و معمولاً در سطح ناخودآگاه عمل می‌کنند. مجموع این مکانیسم‌ها در برخورد با واقعه‌ای آسیب‌زا به افراد کمک می‌کند تا با حوادث استرس‌زا

۱. عدم تعادل در قدرت برگرفته از نظریه‌ای با عنوان نظریه‌ی تراز کنترل است. چارلز تیتل در سال ۱۹۹۵ ادعا کرد که کژروی نتیجه‌ی عدم تعادل قدرت در افراد بویژه کمبود قدرت در یکی و زیادی آن در دیگری است (کلونجر و دیگران، همان: ۶۴).

سازگار بشوند و درعین حال به آن‌ها کمک می‌کند تا از سلامت عاطفی خود برخوردار شوند (Lazarus, 2000: 665-73).

بخش مهمی از این مکانیسم‌ها، چنانچه بطور صحیح و مدیریت شده استفاده شوند، منجر به بهبود ریشه‌ای و توانمندسازی بزه‌دیده خواهند شد. در مقابل، برخی مکانیسم‌ها نیز مبتنی بر فرهنگ‌های مختلف و بازخوردهای فرهنگی، بر فرایند بزه‌دیدی تأثیر نامطلوب می‌گذارند. همانطور که در قسمت تصور بزه‌دیدی بحث شد، عادی‌سازی خشونت می‌تواند بر تصور بزه‌دیدی و عدم شناسایی آن بعنوان رفتاری نیازمند مداخله‌ی نهادهای رسمی تأثیر بگذارد. بزه‌دیدگان در این شرایط مکانیسم مقابله‌ای توجیه را اتخاذ می‌کنند، اغلب شروع به توجیه و عادی‌سازی خشونت تجربه‌شده می‌کنند و با گذشت زمان، همانطور که قرار گرفتن در معرض خشونت ادامه دارد،^۱ به دلیل اینکه این رفتار در آنان درونی شده، منجر به افزایش تحمل در برابر آن و در نتیجه عدم هرگونه اقدام قضایی می‌شود. این استراتژی مقابله‌ای به آن‌ها اجازه می‌دهد تا آشفته‌گی عاطفی مرتبط با سوءاستفاده‌ی مداوم را مدیریت کنند و آن را بخشی عادی از رابطه‌ی خود بدانند که نتیجه‌ی آن نیز تکرار بزه‌دیدی خواهد بود. این مهم در بزه‌دیدی‌های آنلاین دوچندان است، زیرا این پدیده در مقابل انواع بزه‌دیدی در دنیای واقعی کمتر شناخته شده و نیازمند سواد فرهنگی و رسانه‌ای جدیدی است که در بسیاری از جوامع، بخصوص جوامع کمتر توسعه یافته همچنان ضعیف است.

تأثیر دیگر بر مکانیسم‌های مقابله‌ای، استفاده از خودسرزنی است. تأثیرات فرهنگی منجر به انکار یا عدم شناسایی بزه‌دیدی آنلاین که در مقابل با انواع دیگر بزه‌دیدی‌هایی که تا امروز در دنیای واقعی مشاهده می‌شدند، مشهودتر است. بر این اساس، بسیاری از بزه‌دیدگان با تغییر رفتار خود به سمت خودسرزنی به جای استفاده از مکانیسم‌های صحیح مقابله‌ای چرخه‌ی خشونت را تقویت می‌کنند. این روش نه تنها درک آن‌ها را از یک رابطه‌ی سالم تحریف می‌کند، بلکه باعث تداوم احساس بی‌کفایتی و

^۱ Coping through acceptance: Intimate partner violence and attitudes dynamics. Guest post by Eugenia Frezza. December 05, 2023, <https://blogs.worldbank.org>.

درماندگی می‌شود که منجر به ناتوان‌سازی بزه‌دیدگان خواهد شد. چه‌بسا این پدیده در انواعی از بزه‌دیدگی‌های آنلاین تشدید شود، زیرا مبتنی بر نظریه‌ی شتاب‌دهندگی بزه‌دیده (کلونجر و دیگران، همان: ۴۶)، برخی ویژگی‌های خاص این جرایم مانند ناشناس ماندن و حضور در این فضا به منزله‌ی اقدام بزه‌دیده می‌تواند بزه‌دیدگان را در معرض خطر قرار دهد و به نوعی مسئولیت را به آن‌ها منتقل کند. بدیهی است، عدم حمایت اجتماعی به دلیل برخی قالب‌های فرهنگی احساس انزوا و خودسرزنی را در بزه‌دیدگان تشدید می‌کند. این احساس در فرضی که نظام قضایی نیز با عدم شناسایی بزه‌دیده یا عدم حمایت کافی از او به بزه‌دیده نگاه کند، تشدید شده و این احساس را در فرد ایجاد می‌کند که صدای او شنیده نمی‌شود و این امر بر روان و باور بزه‌دیده تأثیر منفی می‌گذارد.

تغییر مکانیسم از مکانیسم‌های رسمی به مکانیسم‌های غیررسمی نیز از دیگر تأثیراتی است که قالب‌های فرهنگی متمرکز و بومی بدان گرایش دارند. بعنوان مثال، در جوامعی که افراد به جای مراجعه به نهاد عدالت کیفری تمایل به حل مسئله در درون گروه، قوم یا قبیله خود دارند، بزه‌دیدگان به جای درخواست کمک از متخصصان به شبکه‌های پشتیبانی غیررسمی مانند خانواده و دوستان روی می‌آورند. اگرچه این روش مزایایی دارد، ممکن است دسترسی به منابع لازم برای توانمندسازی صحیح و اصولی و پیشگیری از تکرار بزه‌دیدگی را محدود کند (Aarushi H. Shah et al, 2024: 7).

راهبرد متداول دیگر استفاده از روش‌های حواس‌پرتی یا رفتارهای اجتنابی مانند سکوت یا ترک موقعیت است، این روش برای کاهش آسیب‌های فوری مفید است اما به مسائل اساسی ناشی از بزه‌دیدگی نمی‌پردازد. همچنین، در پاسخ به استرس شدید یا ضربه‌ی روحی، برخی از بزه‌دیدگان ممکن است بعنوان وسیله‌ای برای دفاع از خود دچار گسستگی عاطفی شوند. این روش دفاعی می‌تواند بعنوان یک مکانیسم محافظتی عمل کند، اما ممکن است در درازمدت منجر به مشکلاتی در تنظیم عاطفی و روابط بین فردی شود. عادی‌سازی خشونت نیز می‌تواند قربانیان را به سرکوب خاطرات یا احساسات مرتبط با تجربیاتشان سوق دهد. اگرچه ممکن است در ابتدا آن‌ها را از درد و ناراحتی محافظت کند، اما عموماً منجر به ترومای حل‌نشده می‌شود که بعداً بصورت اضطراب، افسردگی یا

سایر مسائل مربوط به سلامت روان ظاهر می‌شود. (Geoffrion, Goncalves, Boyer, 2017: 369-383). همانطور که پیش‌تر توضیح داده شد، بزه‌دیدی‌های آنلاین هم به جهت نوپا بودن و هم به دلیل نداشتن آسیب‌های ملموس مانند بزه‌دیدی در دنیای واقعی بیشتر با آسیب‌های ثانوی همراه اند که عدم توجه بدان می‌تواند منجر به تکرار بزه‌دیدی شود.

۴-۲. تأثیر بر تجربه‌ی تکرار بزه‌دیدی

عوامل فرهنگی نقش حیاتی در شکل‌دهی به تجربیات و شیوع تکرار بزه‌دیدی و بطور خاص بزه‌دیدی آنلاین دارند. همچنین، نشان داده شد که این عوامل نه تنها بر میزان بزه‌دیدی، بلکه بر مکانیسم‌های مقابله و سیستم‌های حمایتی در دسترس بزه‌دیدگان تأثیر می‌گذارند.

تلقی خشونت بعنوان یک پاسخ هنجاری به بزه منجر به نرخ بالاتر بزه‌دیدی مجدد می‌شود. هنگامی که جوامع رفتار پرخاشگرانه در فضای آنلاین را می‌پذیرند یا تحمل می‌کنند، بزه‌دیدگان کمتر به دنبال کمک یا گزارش حوادث می‌روند و این باعث تداوم چرخه‌ی سوءاستفاده می‌شود. نگرش‌های فرهنگی‌ای که منجر به برچسب زدند بر بزه‌دیده می‌شوند می‌توانند افراد را از گزارش بزه‌دیدی منصرف کنند. در جوامعی که بزه‌دیدگان به خاطر شرایطشان سرزنش می‌شوند، ممکن است افراد احساس گناه و شرم را درونی کنند و در مقابل بزه‌دیدی‌های آینده آسیب‌پذیرتر شوند (Weir, 2024: 1-12).

ساختارهای حمایت اجتماعی خاص با ایجاد پیوندهای قوی خانوادگی و اجتماعی می‌توانند حمایتی اساسی را برای بزه‌دیدگان فراهم کنند و به آن‌ها کمک کنند که با آسیب‌های روحی مقابله کنند و به دنبال عدالت باشند. برعکس، چنانچه بزه‌دیدگان احساس انزوا کنند، تمایل کمتری به دریافت حمایت داشته و در نهایت خطر بزه‌دیدی مکرر را افزایش می‌دهند. همچنین، در برخی فرهنگ‌ها، دسترسی محدودی به خدمات

حمایت حقوقی یا روانی وجود دارد که می‌تواند مانع بهبودی شده و احتمال بزه‌دیدی مکرر را افزایش دهد.

نمایش بزه‌دیدگان در رسانه‌ها می‌تواند نگرش‌های جامعه را نسبت به خشونت و بزه‌دیده شدن شکل دهد. داستان‌ها و افسانه‌های فرهنگی که در فضای آنلاین در دسترس است، می‌تواند بر درک بزه‌دیده از خود تأثیرگذار باشد، کسانی که خود را بخشی از یک روایت فرهنگی می‌دانند که بزه‌دیدی شان را کم‌اهمیت جلوه می‌دهد، ممکن است موقعیت خود را بعنوان یک بزه‌دیده شناسایی نکنند و در موقعیت‌های مشابه، مجدداً گرفتار بزه‌دیدی شوند.

نمایش جوامع به حاشیه رانده شده در فضای آنلاین و قرار دادن اعضای این جوامع در گروه اقلیت، نمایش ایدئال‌های غیرواقعی، نمایش مقابله‌های غیراصولی با موقعیت‌های بزه‌دیده‌ساز در فضای آنلاین تبعیض سیستماتیک را ایجاد می‌کند که می‌تواند خطر تکرار بزه‌دیده شدن را تشدید کند (Farrell, Sousa, 2001: 234-236).

نتیجه

پدیده‌ی بزه‌دیدگی آنلاین بعنوان یک چالش اجتماعی نوظهور، تحت تأثیر تفاوت‌های فرهنگی قرار دارد که می‌تواند به شکل‌گیری و تداوم این رفتارها کمک کند. این پژوهش با بررسی نظریه‌های مختلف نشان می‌دهد که فرهنگ‌ها چگونه می‌توانند بر تعاملات آنلاین و تجربیات بزه‌دیدگی تأثیر بگذارند. نظریه‌ی فعالیت روزمره، با تأکید بر وجود مجرمان با انگیزه، اهداف مناسب و نظارت ناکافی، به وضوح بیان می‌کند که فرهنگ‌های مختلف ممکن است در پذیرش رفتارهای پرخاشگرا نه و نحوه‌ی تعامل با دیگران متفاوت باشند. در این راستا، هنجارهای فرهنگی می‌توانند بر آسیب‌پذیری افراد تأثیر بگذارند و منجر به افزایش نرخ بزه‌دیدگی شوند. نظریه‌ی هویت اجتماعی نیز نشان می‌دهد که افراد با پیشینه‌های فرهنگی مختلف ممکن است تجربه‌های متفاوتی از بزه‌دیدگی داشته باشند. این نظریه بر اهمیت عضویت گروهی و تأثیر آن بر رفتارهای پرخاشگرا نه تأکید دارد و بیان می‌کند که افرادی که به شدت با گروه خود هم‌ذات‌پنداری می‌کنند، ممکن است

بیشتر در معرض آزار و اذیت آنلاین قرار گیرند. مدل قلدری آنلاین نژادی بارلت همچنین بر نقش نگرش‌ها و ادراکات آموخته‌شده در رابطه با ناشناس بودن و قدرت بدنی تأکید دارد. این مدل نشان می‌دهد که تفاوت‌های فرهنگی می‌توانند بر نحوه‌ی تجربه‌ی بزه‌دیدی تأثیر بگذارند و نگرش‌های مثبت نسبت به آزار آنلاین را تقویت کنند. در نهایت، نظریه‌ی ابعاد فرهنگی هافستد به بررسی چگونگی تأثیر ابعاد فرهنگی مانند فردگرایی در مقابل جمع‌گرایی و اجتناب از عدم قطعیت بر تجارب بزه‌دیدی آنلاین می‌پردازد. این نظریه نشان می‌دهد که فرهنگ‌هایی که روابط اجتماعی را در اولویت قرار می‌دهند، ممکن است نرخ گزارش‌دهی کمتری از موارد بزه‌دیدی داشته باشند.

تصور بزه‌دیدی به نحوه‌ی درک افراد از خود بعنوان قربانی و آثار فرهنگی بر این درک بستگی دارد. فرهنگ‌های مختلف ممکن است نگرش‌های متفاوتی نسبت به بزه‌دیدی داشته باشند که می‌تواند بر میزان گزارش‌دهی و پاسخ به این نوع آزار تأثیر بگذارد. در جوامع جمع‌گرا، احتمال کمتری وجود دارد که افراد موارد آزار را گزارش دهند تا از ایجاد تنش‌های اجتماعی جلوگیری کنند، در حالی که فرهنگ‌های فردگرا ممکن است بر حقوق فردی تأکید بیشتری داشته باشند و موجب افزایش گزارش‌دهی شوند. مکانیسم‌های مقابله‌ای که افراد برای مدیریت تجربیات بزه‌دیدی بکار می‌برند، نیز تحت تأثیر زمینه‌های فرهنگی قرار دارند. برخی فرهنگ‌ها ممکن است حمایت اجتماعی قوی‌تری را فراهم کنند که به بزه‌دیدگان کمک می‌کند تا با تجربیات خود کنار بیایند. برعکس، در فرهنگ‌هایی که ننگ اجتماعی بیشتری وجود دارد، بزه‌دیدگان ممکن است احساس تنهایی و انزوا کنند و نتوانند به راحتی از حمایت دیگران بهره‌مند شوند. تکرار بزه‌دیدی نیز به شدت تحت تأثیر نهادهای ساز رفتارهای خشونت‌آمیز در یک فرهنگ خاص قرار دارد. زمانی که رفتارهای پرخاشگرانه در یک جامعه نرمال‌سازی می‌شوند، احتمال تکرار این رفتارها افزایش می‌یابد. تفاوت‌های فرهنگی می‌توانند منجر به نرمال‌سازی خشونت و آزار در فضای آنلاین شوند و این امر باعث می‌شود که بزه‌دیدگان بیشتری با تجارب مشابه مواجه شوند. در نهایت، توجه به تفاوت‌های فرهنگی در تحلیل بزه‌دیدی آنلاین نه تنها برای شناسایی الگوهای رفتاری مهم است، بلکه برای طراحی

مداخلات مؤثر و هدفمند نیز ضروری است. با درک عمیق‌تر از چگونگی تأثیرگذاری فرهنگ بر تجربیات بزه‌دیدی، می‌توان راهکارهای مناسبی را برای کاهش آسیب‌ها و حمایت از بزه‌دیدگان ارائه داد.

بطور کلی، نتایج این پژوهش نشان‌دهنده‌ی اهمیت توجه به تفاوت‌های فرهنگی در تحلیل پدیده‌ی بزه‌دیدی آنلاین است. با درک بهتر این تفاوت‌ها، می‌توان استراتژی‌های مؤثرتری برای پیشگیری و کاهش آسیب‌های ناشی از بزه‌دیدی آنلاین طراحی کرد. آموزش و آگاهی‌بخشی فرهنگی در مورد خطرات فضای آنلاین و نحوه‌ی محافظت از خود باید با توجه به زمینه‌های فرهنگی خاص هر جامعه انجام شود. برنامه‌های آموزشی باید شامل اطلاعاتی درباره‌ی هنجارها و ارزش‌های محلی باشند تا افراد بتوانند با آگاهی بیشتری در فضای مجازی فعالیت کنند. این آموزش‌ها می‌توانند شامل کارگاه‌های آموزشی، سمینارها و منابع آنلاین باشند که به کاربران کمک می‌کنند تا رفتارهای پرخطر را شناسایی کرده و از آن‌ها دوری کنند. همچنین، تقویت نظارت اجتماعی و خانوادگی در استفاده از اینترنت می‌تواند به کاهش بزه‌دیدی آنلاین کمک کند.

جوامعی که دارای روابط خانوادگی قوی‌تری هستند، معمولاً نظارت بیشتری بر فعالیت‌های آنلاین فرزندان خود دارند؛ بنابراین، ایجاد برنامه‌هایی برای تشویق والدین به مشارکت فعال در زندگی دیجیتال فرزندانشان می‌تواند مؤثر باشد. علاوه بر آن، ترویج هنجارهای اجتماعی مثبت که رفتارهای محترمانه و حمایت‌گرا را تشویق می‌کند، می‌تواند به کاهش آزار و اذیت آنلاین کمک کند. این هنجارها باید از طریق رسانه‌ها، مدارس و گروه‌های اجتماعی تقویت شوند تا فرهنگ همدلی و احترام در فضای آنلاین گسترش یابد. توسعه‌ی پلتفرم‌های آنلاین با ویژگی‌های امنیتی بالا و ابزارهای گزارش‌دهی آسان برای کاربران نیز می‌تواند به کاهش بزه‌دیدی کمک کند. این پلتفرم‌ها باید قابلیت‌هایی مانند گزارش‌دهی ناشناس و حمایت از بزه‌دیدگان را فراهم کنند تا کاربران احساس امنیت بیشتری داشته باشند. درک تأثیرات فرهنگی بر رفتارهای بزهکارانه و بزه‌دیدی می‌تواند به طراحان سیاست‌ها و برنامه‌های پیشگیری کمک کند تا مداخلات

مؤثرتری را توسعه دهند. این درک به آن‌ها اجازه می‌دهد تا استراتژی‌هایی را طراحی کنند که با ارزش‌ها و هنجارهای محلی همخوانی داشته باشد. بطور کلی، پیشگیری از بزه‌دیدی آنلاین نیازمند رویکردی جامع است که تفاوت‌های فرهنگی را در نظر بگیرد. با توجه به پیچیدگی‌های این پدیده، لازم است که تمامی ذینفعان، از جمله خانواده‌ها، مدارس، دولت‌ها و سازمان‌های غیر دولتی، بطور هماهنگ عمل کنند تا یک محیط آنلاین امن‌تر برای همه ایجاد شود.

تعارض منافع

تعارض منافع وجود ندارد.

ORCID

Tahmineh Shahpuri

<https://orcid.org/0000-0003-1453-0283>

منابع

- آقای، محسن، «نقش رسانه در بزه کاری کودکان و نوجوانان و تبیین راهکارهای پیشگیری در پرتو نظریه جرم‌شناسی رشدمدار»، فصلنامه حقوق کودک، دوره ۳، شماره ۱۲، (زمستان ۱۴۰۰)
- جوکر، ایون، رسانه و جرم، ترجمه ی محمدتقی نوری، چاپ اول، تهران، انتشارات مجد، (۱۳۹۴)
- عرب، روحانی مقدم، خاقانی اصفهانی، مجتبی، محمد، مهدی، آموزه‌های جرم‌شناسی فرهنگی و ارتباط آن با ارتکاب جرم، فصلنامه فقه جزای تطبیقی، دوره ۱، شماره ۵، (اسفند ۱۴۰۰)
- کلونجر، ناوارو، مالکوم، هینگیز، جوردانا، شلی، کاترین، جرج، شناخت بزه‌دیده شناسی؛ رویکردی مبتنی بر یادگیری کنشی، ترجمه بشریه، شاهپوری، چلبی، هژبرالساداتی، رایجیان اصلی، تهمورث، تهمینه، ارژنگ، هانیه، مهرداد، تهران، نشر نگاه معاصر. (۱۴۰۲)

ماتیو، ویلیامز، بزهکاری مجازی: بزه، انحراف و مقررات گذاری برخط، مترجمان جلالی
فراهانی و منفرد، امیرحسین، محبوبه، چاپ اول، تهران، نشر میزان (۱۳۹۱)

References

- Aarushi H. Shah et al, (2024)Coping Strategies and Help-Seeking Behaviors among Survivors of Intimate Partner Violence: A Qualitative Study of Spouses of Men with Heavy Drinking in India, 14 january 2025
<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1155/2024/6839787>
- Barlett C, Chamberlin K, Witkower Z., Predicting cyberbullying perpetration in emerging adults: A theoretical test of the Barlett Gentile Cyberbullying Model. *Aggress Behav.* 43(2):147-154. (2017 Apr)
- doi: 10.1002/ab.21670. Epub 2016 Sep 7. PMID: 27605394.
- Barlett, C.P., Seyfert, L.W., Simmers, M.M., Hsueh Hua Chen, V., Cavalcanti, J.G., Krahé, B., Suzuki, K., Warburton, W.A., Wong, R.Y.M., Pimentel, C.E. and Skowronski, MCross-cultural similarities and differences in the theoretical predictors of cyberbullying perpetration: Results from a seven- country study. *Aggressive behavior*, 47(1), 111-119. . (2021). DOI: 10.1002/ab.21923
- Coping through acceptance: Intimate partner violence and attitudes dynamics. Guest post by Eugenia Frezza. DECEMBER 05, (2023)
<https://blogs.worldbank.org>
- Corbett ,Emily, et al, The normalisation of sexual violence revictimisation in regional and rural areas: Our failure to respond, *The Australian journal of social issues* 59(2), 1-19, (November 2023), DOI: 10.1002/ajs4.297
- Cuadrado-Gordillo I, Martín-Mora-Parra Influence of Cross-Cultural Factors about Sexism, Perception of Severity, Victimization, and Gender

Violence in Adolescent Dating Relationships. *Int J Environ Res Public Health*. 19;19(16):10356 (2022 Aug) . doi: 10.3390/ijerph191610356. PMID: 36011995; PMCID: PMC9408226.

Farrell ,Graham, William REPEAT VICTIMIZATION AND HOT SPOTS: THE OVERLAP AND ITS IMPLICATIONS FOR CRIME CONTROL AND PROBLEM-ORIENTED POLICING, *Crime Prevention Studies*, volume 12. ,(2001)

Geoffrion S, Goncalves J, Boyer R, Marchand A, Guay S. The Effects of Trivialization of Workplace Violence on Its Victims: Profession and Sex Differences in a Cross-Sectional Study among Healthcare and Law Enforcement Workers. *Ann Work Expo Health*. 1;61(3):369-382. (2017 Apr) doi: 10.1093/annweh/wxx003. PMID: 28355455; PMCID: PMC6824521.

Guedes I, Martins M, Cardoso CS. Exploring the determinants of victimization and fear of online identity theft: an empirical study. *Secur J*. 21:1–26. (2022) doi: 10.1057/s41284-022-00350-5. Epub ahead of print. PMCID: PMC9302955.

Haleem, Irm, *Normalization of Violence Conceptual Analysis and Reflections from Asia*, Routledge,(2021)

Hofstede, Geert, *Dimensionalizing Cultures: The Hofstede Model in Context*, vol2, theoretical and methodological issues,1-26 (2011)

Hamby, Sherry & Blount, Zach & Taylor, Elizabeth & Mitchell, Kimberly & Jones, Lisa The Association of Different Cyber-Victimization Types With Current Psychological and Health Status in Southern Appalachian Communities. *Violence and Victims*. 36. . (2020). Doi: 10.1891/VV-D-18-00214.

<https://www.merriam-webster.com/dictionary/culture>

- Lazarus RS, Toward better research on stress and coping. *American psychologist*;55(6):665-73. (2000),
- MALAKI, ZOI explaining online victimization for the cases of social identity theory, (2021). , <https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:1600779/FULLTEXT02>
- Morillo Puente, Solbey, Cyber victimization within the Routine Activity Theory Framework in the Digital Age, *Revista de Psicología* 40(1):p265, ,(2022) DOI:10.18800/psico.202201.009
- Rodríguez-Hidalgo, Antonio J. et al, Ethnic-Cultural Bullying Versus Personal Bullying: Specificity and Measurement of Discriminatory Aggression and Victimization Among Adolescents, *Front. Psychol.* Vol 10,1-12. (2019)
- Schultze-Krumbholz, Anja, Pfetsch, Jan.S. Lietz, Katrin, Cyberbullying in a Multicultural Context—Forms, Strain, and Coping Related to Ethnicity-Based Cybervictimization, *Sec. Culture and Communication, Front. Commun.*, 10 Volume 7 –1-13 (2022) <https://doi.org/10.3389/fcomm.2022.846794>
- Wei J, Candini M, Menabò L, Guarini A, Rubini M, Frassinetti F. Belonging matters: The impact of social identification with classmates, friends, and family on interpersonal distance and bullying/cyberbullying in adolescence. *PLoS One.* 6;19(2):e0297370. (2024) doi: 10.1371/journal.pone.0297370. PMID: 38319947; PMCID: PMC10846719.
- Weinstein M, Jensen MR, Tynes BM. Victimized in many ways: Online and offline bullying/harassment and perceived racial discrimination in diverse racial-ethnic minority adolescents. *Cultur Divers Ethnic Minor, Psychol.* 2021 Jul;27(3):397-407. (2021) doi: 10.1037/cdp0000436. Epub PMID: 34043397; PMCID: PMC8754584.

Weir, Ruth, , Differentiating risk: The association between relationship type and risk of repeat victimization of domestic abuse, *Policing: A Journal of Policy and Practice*, Volume 18, paae024, (2024) <https://doi.org/10.1093/police/paae024>

Williams, Matthew L. Guardians Upon High: An Application of Routine Activities Theory to Online Identity Theft in Europe at the Country and Individual Level, *The British Journal of Criminology*, Volume 56, Issue 1, Pages 21–48, (2016) <https://doi.org/10.1093/bjc/azv011>

Ybarra ML, Mitchell KJ, Oppenheim JK. Violent Media in Childhood and Seriously Violent Behavior in Adolescence and Young Adulthood. *J Adolesc Health*. 71(3):285-292. (2022), doi: 10.1016/j.jadohealth.2022.03.003. Epub 2022 May 9. PMID: 35550330; PMCID: PMC10177625.

Żemojtel-Piotrowska, Magdalena, Hofstede's Cultural Dimensions Theory, In book: *Encyclopedia of Sexual Psychology and Behavior*, pp.1-4, (2023)

Translated References into English

Aghaei, Mohsen, "The Role of Media in Juvenile Delinquency and Explanation of Preventive Strategies in Light of Developmental Criminology Theory," *Child Rights Quarterly*, Vol. 3, No. 12, Winter 2021.

Jewkes, Yvonne, *Media and Crime*, translated by Mohammad Taghi Nouri, First Edition, Tehran, Majd Publications, 2015.

Arab, Rouhani Moghaddam, Khaghani Esfahani, Mojtaba, Mohammad, Mehdi, "Teachings of Cultural Criminology and Its Relation to Crime Commission," *Comparative Criminal Jurisprudence Quarterly*, Vol. 1, No. 5, March 2022.

Shelly Clevenger, Jordana N. Navarro, Catherine D. Marcum, George E. Higgins, *Victimology: An Approach Based on Active Learning*, translated by Bashiriyeh, Shahpouri, Chalabi, Hojabrolsadati, Rayejian Asli, Tahmoores, Tahmineh, Arzhang, Hanieh, Mehrdad, Tehran, Contemporary View Publishing, 2024.

Matthew, Williams, *Cybercrime: Crime, Deviance, and Online Regulation*, translated by Jalali Farahani and Monfared, Amir Hossein, Mahbubeh, First Edition, Tehran, Mizan Publishing, 2012.

استناد به این مقاله: شاهپوری، تهمنه . (۱۴۰۴). نقش تفاوت‌های فرهنگی در بزه‌دیدی آنلاین. پژوهش حقوق کیفری، (۴۸) ۱۳، ۱۵۲-۱۲۱.

Doi: 10.22054/jclr.2025.83774.2730

Criminal Law Research is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.